עד שיסא כארץ. כלומר עד הקרקע מפילה: **הא חליס וקאי.** שהטפילה מעמידו יפה: **ואימא מדרבנן.** תלמודתא ליה מדל"מ שייעיה מדרבנן: **אלא אמר רבא.** כשנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחליס לא טהר ו)וכהא הכי קאמר: **כילד הוא עוסה.** מתחלתו שלא יהא שם מנור עליו: **ר"מ אומר.** בהא שעדיין לא ירד ז)טומאה אינו צריך לגרור כו': **מנור מחלתו ד'.** אין מנור פחות מארבעה ואפילו נגמרה מלאכתו: **ושיריו.** אם היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד': **בד"א.** דתחלתו ארבעה ושיריו ד': **בגדול.** המנורים העשויים לאפות ולגלות כדרכן. אבל קטן שעשוין לתיעוקות תחלתו כל שהוא: ח)**שנגמר מלאכתו.** לאחר שנגמר והסיקו אפילו הוא טפח מקבל טומאה: קתני מיהא בד"א בגדול ושיריו ד' אבל בגיר לגרור לא ט)טמא הוא והתם קתני חלקו לשלשה אבל לשתים לא פני ואע"ג דליכא בחליו ד' דמדקא מיקל ר"מ ואומר אינו צריך שלא ממעטו מבפנים מד' מכלל דרבנן נמי בהא פליגי דאע"ג דלא הוי השבר ד' אפ"ה בעינן דלא ליהוי רובא: **פסס.** דקתני דבעינן ד' ואי לא לא הוי טמא: **דלקיס מלגך.** לרחבו' דשוב אינו עומד יפה: **הכא.** דקתני ברובא טמא ואע"ג דלא הוי ד': **דעבדיה גיסטרא.** שחלקו לארבעה בגובהו כהא ח): **ה"ג אמר מר שיריו ברובו: הא אמרי רבנן ד'.** דקתני בד"א בגדול אלמא בין אתחלתו בין משיריו מודו ליה לר"מ בגדול: **כתנורא בר שבעה.** קאמרי ד' הואיל ורובו בגיר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו דלא ממירי שיריו מתחלתו דהא תחלתו כשהוא שלם לא הוי תנור בגיר מארבעה: **והאי.** דקתני רובו כתנור בר תשעה דאע"ג דבחליו אינה ארבעה לא מטמא עד דהוי רובא ובהא רבנן לקולא: **לא שנו.** דאע"ג דשייר בה כדי מעפורת בטלה אלא טלית: **אבל עור.** כי האי שיעורא: **חשיב.** ולא בטיל: **למושב וכ.** פלאדשטור"א ובגליר מהכי לא מזי למילתיה: **מתני' עור שיש עליו כזית בשר.** במקום אחד: **הנוגע בגיד היוצא ממנו.** היינו באותו בשר או בשערה שבנגד אותו בשר: **טמא.** דשערה הוי שומר כדאמרינן (לעיל דף קיט:) תלתולי מחלבא: **ליב.** לגועה ותלתל היוצא מאותו בשר ותלוי ודבוק במקלת ובאותו ליב ליכא כזית אבל מעורה הוא לכזית: **מטמא במשא.** שהרי נשא כזית נבלה: **ולא במגע.** דאי אפשר ליגע יב) ביחד ושתי נגיעות אין מצטרפות: **לא במגע ולא במשא.** כדמפרש שהעור מבטלו: **ומודה רבי עקיבא.** דאע"ג דלא הוי כזית מעורה יג)במקום אחד (א) דלאו עור מיבור שהמסיט שתי חלאי זיתים ביחד טמא: **גמ' לא שנו.** דכזית שלם דבריר הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: **כפרעא.** רוכב הקב לשון מורי. ל"א כף מאזנים: **זימנין.** פעם אחרת: **אשכחיה.** רב אושעיא לר' אמי: **דיתיב וקאמר.** לא שנו דשתי חלאי זיתים לר' ישמעאל לא בטלי אלא פלטתו חיה: **מר אסיפא.** אשתי חלאי זיתים: **מתני לה.** לדר' יוחנן דפלטתו סכין בטל הכי מתוקמא שפיר אי הוו תני לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזלזל בה: **א"ל.** ר' אמי ואלא עולא אריש דמירי בכזית שלם: **מתני לה.** בתמיה: **ואלא קשיא.** אי כזית שלם בטיל לעולם בטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מבטל חיטים:

במרודד

כי מטמא ליה מד' מיהא הוי טהור **ואמאי והא חלים וקאי.** ה"ג האי תנור דקאי ע"י עפילה לא חשיב כעור שלא נתחבר:

הכי גרסינן במשנת כלים ט)(כפ"ק) וחכ"א בד"א בגדול אבל בקטן מחלתו כל שהוא שיריו ברובו משתגמור מלאכתו ולא קאי משתגמור מלאכתו אשיריו ברובו אלא אשני תנורים גדול וקטן השניים כה קאי דאין טמא עד שתגמור מלאכתו ונכתר הכי מפרשה איהו גמר מלאכתו י): **הא** בתנורא בר תשעה **והא בתנורא בר שבעה.** כמו שפירש בקונטרס לקולא כן נראה דאין לפרש לחומרא דבר תשעה בארבעה ובר שבעה ברובו דלא עדיף שיריו ממחלתו דהוי בארבעה והכא לא בעי לשנויי הא דלקיס מלגך בארבעה הא דעבדיה גיסטרא ברובו דכיון דמשנה אחת היא מסתבר בענין אחד מיירי אי תרוייהו דלקיס מלגך אי תרוייהו דעבדיה גיסטרא הילכך הולרך לתרץ בב' תנורים ובענין אחד ריב"א ט):

אבל פלטתו סכין בטל. וא"ת למאן ט)דמשני לה אריש דאפי' כזית פלטתו סכין בטלה היכי מוקי מילתיה דר' יהודה דאמר האגל המכונס כו' אי כשכנסו וכי עדיף כנסו מפלטתו יחד כזית וי"ל דאין ה"ג אי נמי לדידיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל כזית אפילו פלטתו סכין לא בטל וס"ק דר' יהודה יא) כר' ישמעאל ור"ע דאפי' בכזית כפלטתו סכין בטל ולמאן דתני לה אסיפא א"ש דהא דקאמר הכא בטל היינו בלא כנסו אבל אם כנסו לא בטיל: **שהם** תחובים בקיסם והסיטן. וה"ה בלא תחובים ונגע בהם דטמא אי לא תימא הכי אפילו במשא לא ליטמו דאת שבא לכלל מגע בא לכלל משא לר"ע כדאמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע אר' ישמעאל בעור שיש עליו שתי מלאי זיתים קאמר דנקיפס הה"ג מודה ליה: אבל

כי טמא ליה מד' מיהא הוי טהור **ואמאי והא חלים וקאי.** ה"ג האי תנור דקאי ע"י עפילה לא חשיב כעור שלא נתחבר:

הכי גרסינן במשנת כלים ט)(כפ"ק) וחכ"א בד"א בגדול אבל בקטן מחלתו כל שהוא שיריו ברובו משתגמור מלאכתו ולא קאי משתגמור מלאכתו אשיריו ברובו אלא אשני תנורים גדול וקטן השניים כה קאי דאין טמא עד שתגמור מלאכתו ונכתר הכי מפרשה איהו גמר מלאכתו י): **הא** בתנורא בר תשעה **והא בתנורא** בר שבעה. כמו שפירש בקונטרס לקולא כן נראה דאין לפרש לחומרא דבר תשעה בארבעה ובר שבעה ברובו דלא עדיף שיריו ממחלתו דהוי בארבעה והכא לא בעי לשנויי הא דלקיס מלגך בארבעה הא דעבדיה גיסטרא ברובו דכיון דמשנה אחת היא מסתבר בענין אחד מיירי אי תרוייהו דלקיס מלגך אי תרוייהו דעבדיה גיסטרא הילכך הולרך לתרץ בב' תנורים ובענין אחד ריב"א ט):

אבל פלטתו סכין בטל. וא"ת למאן ט)דמשני לה אריש דאפי' כזית פלטתו סכין בטל הכי מוקי מילתיה דר' יהודה דאמר האגל המכונס כו' אי כשכנסו וכי עדיף כנסו מפלטתו יחד כזית וי"ל דאין ה"ג אי נמי לדידיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל כזית אפילו פלטתו סכין לא בטל וס"ק דר' יהודה יא) כר' ישמעאל ור"ע דאפי' בכזית כפלטתו סכין בטל ולמאן דתני לה אסיפא א"ש דהא דקאמר הכא בטל היינו בלא כנסו אבל אם כנסו לא בטיל: **שהם** תחובים בקיסם והסיטן. וה"ה בלא תחובים ונגע בהם דטמא אי לא תימא הכי אפילו במשא לא ליטמו דאת שבא לכלל מגע בא לכלל משא לר"ע כדאמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע אר' ישמעאל בעור שיש עליו שתי מלאי זיתים קאמר דנקיפס הה"ג מודה ליה: אבל

עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים כי ממעט לה מד' מיהא טהור אמאי לימא הא חלים וקאי אמר ליה רבא ואימא מדרבנן גורר את הטפילה עד שיהא בארץ אלא אמר רבא הכי קאמר תנור שנטמא כיצד מטהרין אותו דברי הכל חולקו לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ והרוצה שלא יבא תגורו לידי טומאה כיצד הוא עושה חולקו לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים אמר מר חולקו לשלשה ורמינהו ט)יא)תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים ב)במה דברים אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמר מלאכתו שיריו ברובו ג)וכמה כל שהוא אמרי דבי רבי ינאי טפח שכן עושים תנורים בנות טפח טעמא דאיכא שיריו ד' הא ליכא שיריו ד' טהור אמרי התם דצלקיה מצלק הכא דעבדיה גיסטרא אמר מר שיריו ברובו רובו דטפח למאי ד)הוי אמר אביי שירי גדול ברובו והאמרי רבנן ארבעה לא קשיא הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעה ל"א אמרי לה אמר רב הונא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי ואפילו שייר בה כדי מעפורת אמר ריש לקיש לא שנו אלא טלית אבל עור חשיב ורבי יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חשיב איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש ה)עור טמא מדרס חישב עליו לרצועה וסנדלין כיון שנתן בו איזמל טהור דברי רבי יהודה וחכמים אומרים עד שימעיטנו מחמשה טפחים כי ממעט מיהא טהור אמאי לימא חשיב הכא במאי עסקינן דקא בעי ליה ה)למושב זב: **מתני'** ו)עור שיש עליו כזית בשר הנוגע ז)בציב היוצא ממנו ובשערה שבנגדו טמא היו עליו כשני חצאי זיתים מטמא במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר ח)לא במגע ולא במשא ט) ה)ומודה רבי עקיבא בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא ומפני מה רבי עקיבא מטהר בעור מפני שהעור מבטלן: **גמ'** אמר עולא אמר רבי יוחנן י)לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סכין בטיל אמר ליה רב נחמן לעולא אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא אמר ליה אין ואפילו כנפיא א"ל אין א"ל האלהים כ) אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא צייתנא ליה כי סליק רב אושעיא אשכחיה ג) ליה לרבי אמי אמרה לשמעתיה קמיה הכי אמר עולא והכי אהדר ליה רב נחמן א"ל ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא מזלזל בשמעתיה דר' יוחנן זמנין אשכחיה דיתיב וקאמר לה אסיפא היו עליו שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר לא במגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סכין בטיל א"ל מר אסיפא מתני לה ד) א"ל אין ואלא עולא אריש אמרה ניהליכו א"ל אין א"ל האלהים אי אמר לי יהושע בן נון ה) משמיה לא צייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ו) אמרוה אריש ואלא קשיא יכדאמר רב פפא

במרודד

מסורת הש"ס

א) כלים פ"ה משנה ח מה כו'. ב) (נדה סט ע"ב עירובין יד: רש"ינ), ג) [ל"ל מזו], ד) [כלים פכ"ו מ"ט], ה) [גר' הערוך למשנא פירוש לתקן כמה של עור שקורין בלע"ז פלגשטורין כו' ע"ש], ו) [לעיל קיט:], ז) [פי' הטומן היוצא מן העור וי"ל אם הפפטיט העור ונשאר עליו כזית כשר וגנגע אדם בגיד שהוא כמיט היוצא מכשר נגלה טמא ערוך ערך לב כ'. ועמ"ש בגליון כ"ק לג. ציצי מפורן], ח) גי' רש"ל נמחקי יטמא, ט) [ל"ל בדפ"ה], י) [וע"ע תוס' מלה טו: ד"ה תחלתו], כ) [ועי' הישב תוס' נדה טו: ד"ה תחלתו כל שהוא], ל) ל"ל דתמני.

גליון הש"ם

גמ' וכמה כל שהוא. עי' כ"ב דף קג ע"א תוס' ד"ה מכלל:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ותודה ר"ע וכו' בתקוס לי מ"מ כיון דלאו עור הוא הוה מיכול שהמסיט:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה ותודה ר"ע וכו' בתקוס אחד שהמסיט וכו' ל"ל:

מוסף רש"י

תנור תחלתו ארבעה. תנור בן ד' טפחים מקבל טומאה אם נגמרה מלאכתו, ושיריו ארבעה. נטמא תנור גדול וסנכו ונשתיירו ד' טפחים עדיין טמא (נדה כו:), דצלקיה מצלק. נחלק לשתים (ברכות נו:), שיריו גדול ברובו. האי ושיריו אגנול קאי והיינו שיריו גדול ברובו (נדה כו:). בר שבעה. נד' הוי לרובו (שם). בציב. תוט הכשר (לעיל קיט:).

עין משפט נר מצוה

נב א ב מיי' פט"ז מהל' כלים הל' ה:
נג ג מיי' פ"א מהל' שאר אבות הטומאות הל' יח:
נד ד ה מיי' שם הל' יב:
נה ו ז מיי' שם הל' יח:

לעזי רש"י

פלאדשטור"א [פלדרשטור"ל]. כיסא מתקפל.

שיטה מקובצת

ה) ומודה ר"ע בשני חצאי זיתים. נ"ב עי' תוס' בכורות דף כג ע"א: כ) א"ל האלקים אמר אמרה לי ר' יוחנן: ג) אשכחיה לר' אמי אמרה לשמעתא קמיה: ד) א"ל מר אסיפא מתני לה ואלא עולא: ה) יהושע בן נון מפומיה לא צייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרוה ארישא: ו) והכי קאמר כיצד הוא עושה: ז) ר"מ אומר בהא שעדיין לא ירד לטומאה אינו צריך לגרור וכו': ח) תחלתו כל שהוא שהוא משתגמר: ט) לא נטמא הוא והתם קתני חולקו: י) דצלקיה מיצלק לרחבו נ"ב כזה:

יא) לארכו בגובהו כזה:

יב) ולא במגע דאי אפשר ליגע כזית ביחד: יג) דאע"ג דלא הוי כזית מעורה יחד במקום אחד. וג"ב נ"א בקצת ס"ד דאע"ג דלא הוי כזית מעורה יחד במקום אחד כיון דלאו בעור שמסים שני חצאים יחד טמא: יד) ות"ק דר' יהודה ס"ל כר' ישמעאל וכו':

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com